

fte snarere 350,000 Kr., forekommer mig at være i høj Grad urimeligt. Der maa vistnok være anvendt for betydelige Summer baade paa Gange, Buer og Andet mere samt paa den arkitektoniske Udbyrrelse. Jeg vil haabe, at den ærede Minister maa være heldig med Hensyn til Udførelsen af disse Bygninger, for det vil naturligvis ogsaa lette de mange Byggeforetagender, der forestaa i en nær eller nærmere Fremtid. Det er selvfølgelig vanskeligt samtidig med, at man skal se at faae det saa billigt som muligt, da at sørge for, at Arbejderne blive nogenlunde godt lønede. Jeg erkjender, at det kan være vanskeligt nok. Ellers vilde jeg henstille til den ærede Minister, om han dog ikke vilde tage den Side af Sagen under Overveielse. Det er muligt, at Lovforslagets Bestemmelser om de 5 laeveste Bud er Noget til Gene i saa Henseende. Men Et kan vistnok i hvert Fald gøres, og det kan navnlig gøres ved ikke at opføre disse Byggeforetagender for forceret, nemlig det, at der ikke gives Anledning til, at der bliver en altfor stærk Tilstømning fra Provindsjerne herind til Byen, jeg vil nu slet ikke tale om Tilstømning af fremmede Arbeidere — men at vi ikke faae en større Tilstømning herind end der allerede i Forveien er. Jeg tror, at man har baade i Vinter og tidligere været Vidne til, at der er kommet altfor mange Folk herind tilbøds ved de forcerede Byggeforetagender. Jeg tænker naturligvis ikke paa Statens Byggeforetagender; af dem har der jo ikke været saa mange i de senere Aar. Jeg vil altsaa henstille til den ærede Minister, om han ikke i den Henseende, om han end ikke kan støtte Arbejdernes bedre Lønning derved, end det naturligt følger af Bygningernes Opførelse, dog vil bidrage Sit til, at der ikke sker en for stærk Tilstømning. Vi se af Motiverne til Lovforslaget, at man forresten ikke nær er ved Enden med de Byggeforetagender, som Universitetet kræver. Det hedder endogjaa i Motiverne til Lovforslaget, at dersom de skulde opføres nu, vilde der behøves mindst en to, tre Gange saa stor en Bygning. Det er muligt, jeg bestrider det ikke. Men nu maa man ikke glemme den store Tilstømning af Studenter, der i de sidste Aaringer er været til ca. 400 om Aaret, og en Kjendsgjerning er det vel, at man kun har Brug for 150—200. Naar jeg siger Brug for, tænker jeg naturligvis væsentlig til Besættelse af de mange Bestillinger, som Staten har at give dem. Men paa den anden Side skal jeg erkjende, at selv om den stærke Studentertilstømning ophører, hvilket vistnok er i høj Grad ønske-

ligt, maa man jo paa den anden Side haabe, at Universitetet i stigende Grad vil blive benyttet af Andre, af Publikum. Man ser jo allerede nu, at det benyttes i ikke ringe Grad. Maaffe det end mere vil blive benyttet ved de praktiske Vidensfaber, men det er jo netop ogsaa disse, hvis Mangel paa Bygninger Lovforslaget vil afhjælpe. Denne Lyft hos Publikum til at høre Forelæsninger gjælder vistnok ogsaa ved de ældre Vidensfaber, og det hedder allerede, at der er en stigende Lyft hos Publikum til at høre Forelæsninger. Det er meget glædeligt, og man maa virkelig ønske, at Universitetsprofessorerne ville støtte denne Lyft og Tilbøielighed, saa at Lyset derved kan blive spredt ud over Landet. Altsaa kan man vel nok gaa ud fra, at selv om der ikke bliver saa mange Studenter herefter, vil Publikum søge Universitetet saa meget des flittigere, og altsaa vil den Trang, der er tilstede til yderligere Udvidelse, ikke være afhjulpen ved de Foranstaltninger, som her foretages. Ved de gamle Vidensfaber tænker jeg paa Suraen, Theologien og Lægevidensfaben. Og hvad særlig Universitetsbibliotheket og Kvæsturen angaar, vil Savnet af Bygninger og Udvidelser ved disse jo ikke blive afhjulpet af det her Foreslaede. Jeg vil ønske, at naar vi næste Gang behandle denne Sag, man da maa have en virkelig Oversigt over, hvad der i det Hele er Trang til. Jeg skjønner ikke, at man i Motiverne til det Forslag, vi behandle, egentlig finder et klart Overblik over, hvad der mangler. Det er ikke klart, om vi med det der Dmtalte ere færdige. Tværtimod er der Udstilligt, som tyder paa, at Savnet ikke dermed er afhjulpet. Altsaa jeg vil ønske, at vi maa faae en virkelig Oversigt over, hvad der er Trang til, og jeg vil da henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at Staten eier et helt Bygningskomplex i Studiestræde, fra den polytekniske Anstalt op til Bispegaarden med Undtagelse af en lille Bygning, der ligger i Studiestræde, Nr. 4, en lille, temmelig uanselig Bygning, eller jeg vil ikke sige uanselig, men i alt Fald mindre Bygning. Naar Staten kunde erhverve den for rimelige Penge, vilde det bidrage meget væsentlig til, at der ikke blev Bladmangel; thi der kan vel ikke være Noget i Veien for, at man, selv om man ikke vil benytte hele Bispegaarden til Universitetsformaal, hvad der vel forøvrigt ikke kunde siges Noget absolut imod, saa dog i det Mindste vilde benytte det Bognskur m. m., som hører til Bispegaarden og ligger op mod Studiestræde. Naar Nr. 4 i Studiestræde blev kjøbt, havde Staten alle Bygningerne dertil